

danske Folketing. Men vi nærer faktisk den tilid, som kræves for at lade Danmark styre af danskerne.

Tilsvarende nærer vi også en forvisning om, at danskerne stemmer nej den 27. september 2005. Det har bare ikke noget at gøre med det, vi står over for nu. Det her handler om, at der er nogle, som kun ønsker denne forfatning distribueret til den absolut mindste hoben mennesker, nemlig kun til dem, der selv anmoder om det. I Dansk Folkeparti og, som jeg forstår, i Enhedslisten ønsker vi derimod et fravalgsprincip: nemlig at man, hvis man ikke ønsker den, via et nej tak-skilt på sin brevsprække – ligesom man gør i forhold til Bilkaaviser og Lars Larsens Jysk Sengetojs-aviser osv. – kan sige nej tak. Det er da frit, og det er godt.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Nu har hr. Morten Messerschmidt jo givet en række fortolkninger af traktaten – og det var hr. Morten Messerschmidts udlægning af traktaten – så jeg vil gerne høre hr. Morten Messerschmidts mening om følgende, som jeg læser op fra traktaten:

Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal. Dette er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikke forskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem mænd og kvinder.

Mener hr. Morten Messerschmidt, at det er et godt værdigrundlag eller et dårligt værdigrundlag? Det er et direkte citat, så der er ikke tale om min fortolkning. Der er direkte oplæst, som man kunne høre. Det var derfor, jeg lånte den.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Man kan høre, at der allerede spreder sig en opbakning til, at folk får adgang til den direkte forfatning og ikke kun til de propagandamaterialer, som diverse partier måtte dele ud. Det er gavnligt.

I forhold til den artikel, jeg kan ikke huske, om det er artikel 2, som fru Lone Dybkjær læser – det får jeg nu bekræftet at det er – vil jeg sige, at det er nogle rigtig smukke begreber. Nu fik jeg kun noteret nogle af dem ned, men demokrati, menneskerettigheder, mindretalsbeskyttelse

og pluralisme synes vi i Dansk Folkeparti er positive ting. Netop derfor insisterer vi på, at det skal være danskerne i Folketinget, og de danske højesteretsdommere, der regulerer disse forhold.

Fru Lone Dybkjær lægger jo op til, at det skal være 1 dansk dommer ud af 25 dommere ved EU-Domstolen, der skal regulere, hvordan pluralisme skal forstås i Danmark. Det synes vi faktisk ikke er i overensstemmelse med de danske vælgeres interesser. Vi synes, at love i Danmark skal gives af Folketinget. Det skal ikke være EU, der regulerer, hvordan pluralisme skal forstås, og det skal ikke være EU, der bestemmer, hvad demokrati i dansk optik skal være. Det gør danskerne; det er grundfæstet i vores grundlov; det holder vi fast i.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Vil hr. Morten Messerschmidt ikke godt medgive, at det her måske også er nogle rimelig danske værdier? Synes hr. Morten Messerschmidt derfor ikke, at det faktisk er ret flot, at 28 lande i fællesskab har kunnet skrive under på de her værdibegreber? Synes hr. Morten Messerschmidt ikke, at det er et udtryk for en god demokratisk tradition, at man udveksler synspunkter og så kan blive enige om sådan et fælles grundlag?

Det er fællesgrundlaget for det europæiske samarbejde, og derfor synes vi da også, at det er godt, at så mange som muligt får kendskab til det. Vi synes bare ikke, at måden er hr. Morten Messerschmidts metode.

Jeg vil gerne have et svar på det her.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Fru Lone Dybkjær kan få et meget, synes jeg selv, dybtgående svar. Sagen er jo den, at vi overhovedet ikke lægger skjul på, at de her rettigheder og værdier er positive, men vi mener altså, at der er forskel på, om det er Højesteret eller EU-Domstolen, der regulerer dem. Jeg kan slet ikke forstå, hvorfor fru Lone Dybkjær er så interesseret i at få det her flyttet væk fra Højesteret.

Kl. 20.20

Tag f.eks. forsamlings- og foreningsfriheden – det er i øvrigt en del af charteret og de andre værdier, som fru Lone Dybkjær kan læse i den forfatning, hun har foran sig – der er altså meget stor forskel på, hvordan man fortolker det. I Tyskland har man f.eks. forbudt Hizb-ut-Tahrir,